

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ศิลปะมวยไทย มรดกทางวัฒนธรรมไทยสู่สากล
ชื่อผู้เขียน นายพงศ์ธร แสงวิภาค ประจำภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปีการศึกษา 2556

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระบบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยในอดีตถึงปัจจุบันในเรื่อง การยกกรู หรือการมอบตัวเป็นศิษย์ การรำรำไหว้ครู การแต่งกายของนักมวย เครื่องรางของขลัง วงดนตรีไทย รวมทั้งเครื่องดนตรีไทย และศึกษาระบบการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยตั้งแต่ในยุคอดีตจนถึงยุคปัจจุบันตามประเด็นที่ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้น ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงให้เห็นในแต่ละประเด็นที่ได้ศึกษา การดำเนินการวิจัย ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ เก็บข้อมูลโดยวิธีการสังเกต และการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง 5 สนาม จำนวน 50 คน ได้แก่ สนามมวยเวที ลุมพินี สนามมวยเวทีมวยสยามอ้อมน้อย ค่ายมวยศศิประภาyim โรงเรียนสอนมวยไทยเจริญทอง เกียรติบ้านช่อง และภาควิชาพลานามัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปผลการศึกษาในช่วงเวลา 2 ปี

ผลการศึกษาพบว่า ระบบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยมีทั้งการยกกรู หรือการมอบตัวเป็นศิษย์ การรำรำไหว้ครู การแต่งกายของนักมวยไทย เครื่องรางของขลัง วงดนตรีไทย และเครื่องดนตรีไทยที่ใช้บรรเลงประกอบการชกมวยไทย นอกจากนั้นกระบวนการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยตั้งแต่ในยุคอดีตจนถึงในยุคปัจจุบันนั้น มีวิวัฒนาการสืบทอดกันเรื่อยมา ซึ่งจะมีความแตกต่างกันบ้างจากในอดีต ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการยกกรู หรือการมอบตัวเป็นศิษย์ คือในสมัยก่อน ก่อนที่ครูมวยจะถ่ายทอดศิลปะมวยไทยให้แก่ศิษย์จะต้องมีการทำพิธียกกรู หรือมอบตัวเป็นศิษย์ทุกครั้ง แต่ปัจจุบันพิธีดังกล่าวมีเพียงบางสำนัก บางค่ายมวยไทยที่ถือปฏิบัติอยู่ การรำรำไหว้ครูของนักมวยไทยในสมัยก่อนมีความสวยงามชวนให้ประทับใจ แต่ในปัจจุบันการรำรำไหว้ครูเป็นเพียงสิ่งที่ปฏิบัติต่อ ๆ กันมาเท่านั้น ไม่มุ่งเน้นเท่าที่ควร ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังในอดีตสมัยก่อนให้ความสำคัญนับถือมาก แต่ปัจจุบันไม่เชื่อมากนัก วงดนตรีที่บรรเลงประกอบการชกมวยไทยในสมัยก่อนใช้การบรรเลงสด ในปัจจุบันการบรรเลงดนตรีสดก็ยังคงมีอยู่ จะมีบ้างก็บางแห่งที่ใช้วิธีการเปิดแถบบันทึกเสียง หรือแผ่นบันทึกเสียงแทน การแต่งกายของนักมวยไทยในสมัยก่อนไม่มีกติกากำหนดแน่นอนชัดเจน ในปัจจุบันกติกากำหนดให้มีการสวมนวม สวมกางเกงตามสีมุมของตัวเอง และสวมกระชับ นักมวยไทยในสมัยก่อนจะใช้อาวุธมวยไทยอย่างครบถ้วนไม่ว่าจะเป็นหมัด เท้า เข่า และศอก ซึ่งแตกต่างกับนักมวยไทยในสมัยปัจจุบันที่จะใช้อาวุธมวยไทยเพียงเท่าที่ตนเองถนัด ระบบแบบแผนและประเพณีของศิลปะมวยไทยในยุคปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะจุดมุ่งหมายในการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยนั้นได้เปลี่ยนไปจากเดิม คือจากเดิมในอดีตนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเป็นทหารหรือนักรบเป็นหลัก แต่ปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการถ่ายทอดศิลปะมวยไทยเพื่อไปเป็นนักมวยไทยอาชีพ เพื่อเป็นผู้ฝึกสอนศิลปะมวยไทย เพื่อเผยแพร่ศิลปะการต่อสู้ของชาติ และเพื่อการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา